

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 20 qershor 2014
Nr.ref.:RK645/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI33/13

Parashtrues

Abdyl Pasjaqa

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Vendimit të Gjykatës Supreme,
Pkl. nr. 167/12, të 29 nëntorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Abdyl Pasjaqa, i përfaqësuar nga z. Sadri A. Godanci, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Vendimin e Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 167/12, të 29 nëntorit 2012, i cili i është dorëzuar atij në dhjetor 2012.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes ka të bëjë me ankesën e parashtruesit të kërkesës se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 167/12, i 29 nëntorit 2012, është nxjerrë duke e shkelur ligjin dhe parimet kushtetuese.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 (2) të Rregullores së Punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 11 mars 2013, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 25 mars 2013, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 7 maj 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i propozoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

8. Nga parashtruesit të kërkesës, kuptohet se në fund të viteve nëntëdhjeta, ai kishte migruar në Mbretërinë e Bashkuar, ku ai kishte marrë nënshtrësinë dhe kishte takuar motrat D., përmes një shoku të tij.
9. Më 9 dhjetor 2005, me Aktgjykimin P. nr. 152/2005, Gjykata Komunale në Prishtinë e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor në pajtim me nenin 257.1 dhe 3 të Rregullores së UNMIK-ut 2003/26 Kodi i Përkohshëm Penal i Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK), për shpërdorim të mjeteve financiare, të cilat i ishin besuar atij, duke keqpërdorur besimin e motrave D. dhe e dënoi atë me burgim me 3 (tri) vjet dhe 6 (gjashtë) muaj, si dhe me pagesën e shumës së përgjithshme prej 210.347,21 eurosh.
10. Parashtruesi i kërkesës ushtroi ankesë kundër këtij vendimi në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, *inter alia*, në bazë të asaj se Gjykata Komunale kishte vërtetuar faktet në mënyrë të gabuar dhe kishte shkelur dispozitat e Kodit të përkohshëm të procedurës penale të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK) dhe KPPK-së.

11. Me Vendimin Ap. nr. 69/2009, të 15 marsit 2007, Gjykata e Qarkut në Prishtinë përfundoi se ankesa e parashtruesit të kërkesës ishte e bazuar, pasi që gjykata e shkallës së parë, në arsyetimin e aktgjykimit të kontestuar nuk kishte bërë vlerësimin e plotë dhe të drejtë të të gjitha provave të administruara në seancën dëgjimore dhe nuk kishte bërë asnjë vlerësim apo analizë të provave, në pajtim me nenin 387 të KPPK-së. Si rezultat i kësaj, Gjykata e Qarkut e anuloi vendimin e Gjykatës Komunale dhe ia ktheu rastin të njëjtës gjykatë në rigjykim.
12. Më 25 korrik 2008, Gjykata Komunale në Prishtinë, duke i marrë parasysh vërejtjet e Gjykatës së Apelit, edhe një herë e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për shpërdorim të mjeteve dhe kishte shqiptuar të njëjtin dënim, si më parë.
13. Parashtruesi i kërkesës ushtroi prapë ankesë kundër këtij vendimi në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, e cila me Vendimin Ap. nr. 69/2009, të 14 qershorit 2011, vendosi që ankesa e parashtruesit të kërkesës ishte e bazuar mirë dhe në pajtim me nenin 257.1 dhe 3 të KPPK-së e ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale për lirimin e parashtruesit të kërkesës nga akuza e shpërdorimit të besimit të palëve të dëmtuara. Sipas Gjykatës së Qarkut, saktësia e deklaratave të bëra nga palët e dëmtuara ishte shumë e dyshimtë dhe, duke marrë parasysh parimin se për shkak të mungesës së fakteve të mjaftueshme dhe të besueshme, duhet vendosur gjithmonë në dobi të të akuzuarit dhe, duke u bazuar në parimin "*In dubio pro reo*", gjykata e liroi parashtruesin e kërkesës nga akuza.
14. Më 15 tetor 2012, Kryeprokurori i shtetit parashtrroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë (KMLP. II. 123/12) në Gjykatën Supreme, duke kërkuar nga ajo ta anulojë Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut, Ap. nr. 69/2009, të 14 qershorit 2011, dhe kthimin e çështjes në rigjykim, pasi që aktgjykimi nuk përmbante arsye për konstatimin e fakteve vendimtare, se shqyrtimi është dashur të mbahej dhe se palëve nuk u është ofruar asnjë udhëzim sa i përket mjetit juridik.
15. Parashtruesi i kërkesës iu përgjigj kërkesës së Kryeprokurorit të shtetit me propozim që kërkesa e Kryeprokurorit të refuzohet si e pabazuar dhe nëse jo, të hedhet poshtë si e paafatshme, pasi që ajo ishte parashtruar më shumë se 16 (gjashtëmbëdhjetë) muaj pas Aktgjykimit të kontestuar.
16. Më 29 nëntor 2012, Gjykata Supreme me Aktgjykimin Pkl. nr. 167/2012, vendosi, *inter alia*, se "*pretendimet e Prokurorit publik se është shkelur ligji në favor të të pandehurit janë të bazuara[...]*" dhe "*Nuk qëndrojnë as pretendimet e mbrojtësit të të akuzuarit se kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë është e vonuar nga se është ushtruar pas më shumë se 16 muajve, ngase konform nenit 452 par. 2 dhe 3 të KPPK, Prokurori i shtetit nuk kufizohet me afat kohor (sikurse ky afat vlen për palët tjera nga neni i cituar), për ushtrimin e kësaj të drejte*". Gjykata Supreme më tej vendosi se, "*[...] meqë ligji penal në rastin konkret është shkelur në favor të të pandehurit [parashtruesit], kjo Gjykatë vetëm konstatoi këtë shkelje, duke mos prekur vendimin formës së prerë. [...]*".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

17. Në kërkesë, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme ka shkelur ligjin dhe parimet kushtetuese, në veçanti nenet 3, 6, 21, 24, 31 dhe par. 2 deri më 4 të nenit 102 të Kushtetutës. Sipas tij, Gjykata Supreme në arsyetimin e aktgjykimit të saj ishte në kundërthënie me vetveten, kur e aprovoi kërkesën e prokurorit publik dhe gjeti se ligji ishte shkelur në favor të parashtruesit të kërkesës, përkundër faktit se kërkesa ishte e paafatshme.
18. Prandaj, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të vlerësojë ligjshmërinë e aktgjykimit të Gjykatës Supreme dhe të marrë një vendim brenda kompetencave të parashikuara me ligj dhe me Kushtetutë.

Pranueshmëria e kërkesës

19. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
20. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet rregullit 36 (2) të Rregullores së punës, ku theksohet se kërkesa nuk duhet të jetë qartazi e pabazuar.
21. Në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 167/2012, i 29 nëntorit 2012, kishte shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet: 3, 16, 21, 24, 31 dhe 102, paragrafët 2 deri 4, të Kushtetutës dhe kërkoj nga Gjykata të vlerësojë ligjshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme.
22. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë apeli, apo gjykatë e instancës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta, duke përfshirë Gjykatën Supreme. Në përgjithësi, "*Gjykatat gjykojnë në bazë të Kushtetutës dhe ligjit*" (Neni 102 i Kushtetutës). Më saktësisht, roli i gjykatave të rregullta është të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM]* nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1).
23. Për më tepër, Gjykata i referohet Aktgjykimit të GJEDNJ-së në rastin *DMD Group, A. S. kundër Sllovakisë*, kërkesa 19334/03 e 5 tetorit 2010, ku konstatohet se: "*Gjykata më tej thekson se, në parim, një shkelje e dispozitave ligjore nga një gjykatë e vendit lidhur me krijimin dhe kompetencën e organeve gjyqësore shkaktonte shkelje të nenit 6 § 1. Gjykata për këtë arsye mund të shqyrtojë nëse ligji i brendshëm ka qenë në pajtueshmëri në këtë drejtim. Megjithatë, duke pasur parasysh parimin e përgjithshëm se, në radhë të parë, vetë gjykatat vendore duhet t'i interpretojnë dispozitat e ligjit të vendit, Gjykata konstaton se nuk mund të vë në dyshim interpretimin e tyre përveç nëse ka pasur shkelje flagrante të ligjit vendor (shih, *mutatis mutandis*, *Coëme dhe të tjerët*, të cituar më lart, § 98 në gjobë, dhe *Lavents*, cituar më lart, § 114)".*

24. Sa i përket rastit të parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren se Gjykata Supreme vendosi të aprovojë kërkesën e Prokurorit të Shtetit për mbrojtjen e ligjshmërisë, duke gjetur se me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ap. nr. 69/2009, të 14 qershorit 2011, ligji është shkelur në favor të parashtruesit të kërkesës. Gjykata Supreme konstatoi: *"Meqë ligji penal në rastin konkret është shkelur në favor të të pandehurit, kjo Gjykatë vetëm e konstatoi këtë shkelje, duke mos e prekur vendimin e formës së prerë"*.
25. Prandaj, Gjykata vëren se Gjykata Supreme nuk e ka ndryshuar aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut, me të cilin parashtruesi është liruar nga akuzat, por e ka lënë aktgjykimin në fuqi.
26. Për më tepër, sa i përket Vendimit të Gjykatës Supreme, parashtruesi i kërkesës nuk ka mbështetur pretendimet e tija në baza kushtetuese dhe nuk ka ofruar dëshmi se janë shkelur të drejtat dhe liritë e tija nga ai autoritet publik.
27. Kështu, Gjykata nuk mund të konkludojë se procedurat relevante para Gjykatës Supreme ishin në çfarëdo mënyre të padrejta dhe arbitrare (shih rastin KI14/13, parashtruesi i kërkesës *Komuna e Podujevës*, Aktvendimi për papranueshmëri i 12 marsit 2013).
28. Prandaj, në rrethana të tilla, Gjykata konstaton se kërkesa është qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

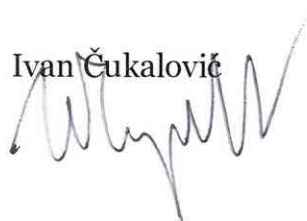
Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (2) dhe rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 7 maj 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Ćukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani